Р Е Ш Е Н И Е
№ 3687

гр. София, 02.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 21.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Бранимира Митушева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора ПАВЛОВ, като разгледа дело номер **9214** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №113 от 21.06.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 10 състав по н.а.х. дело № 19432/2012г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебното решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Прави искане за отмяна на решението на СРС, както и на потвърденото с него Наказателно постановление (НП) №12618-0185770 от 31.05.2012г.

Ответникът – ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ – [населено място] (ТД на НАП), ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалния си представител излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение.

Прокуратурата на Р България, представлявана от прокурор Павлов от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни

доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №12551-0012598 от 31.05.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., на касатора [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на чл.41, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба №Н-18).

С обжалвания съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №12551-0012598/ 31.05.2012 г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП детайлно са описани нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът [фирма] е извършил вмененото му нарушение на чл.41, ал.1 от Наредба №Н-18 във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност. Според решаващия състав наложеното наказание е в размер, съответстващ на предвидения в чл.185, ал.1 ЗДДС и не са налице основания извършеното нарушение да бъде квалифицирано като „маловажен случай“ по смисъла на чл.28, б. „а” ЗАНН.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 10 с-в, а именно: На 01.12.2011г. инспектори по приходите в ТД на НАП С. са извършили оперативна проверка на търговски обект – център за домашни грижи, стопанисван от [фирма], намиращ се в [населено място], [улица]. При проверката е установено, че съкратеният отчет на паметта на фискалното устройство за периода 01.02.2011г. – 28.02.2011г. не е бил отпечатан в законоустановения 7-дневен срок, а това е станало едва на 02.05.2011г. За констатираното нарушение, определено като такова по чл.41, ал.1 от Наредба №Н-18 е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който издадено и оспорваното НП.

Условията, редът и начинът за одобряване на типа, за отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация, отчитане и сервизно обслужване, експертизите и контролът на фискалните устройства, техническите и функционалните изисквания към тях, редът и начинът за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки са регламентирани в Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. В Глава пета са установени редът и условията за отчетност на оборотите от извършени продажби, като съгласно чл.41, ал.1 в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година лицето по чл.3 е задължено да отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период. За неизпълнение на задълженията свързани с отчитане

на фискалните устройства, законът - чл.185, ал.2 от ЗДДС (приложима редакция към датата на извършване на нарушението - ДВ, бр.95/2009г., в сила от 01.01.2010г.), предвижда административни наказания „глоба“ - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или „имуществена санкция“ – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Съгласно цитираната норма когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1: „глоба“ - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или „имуществена санкция“ - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

В настоящия случай касаторът не оспорва обстоятелството, че не е изпълнил в срок задължението, вменено му с разпоредбата на чл.41, ал.1 от Наредба №Н-18 и до 7 март 2011г. не е отпечатал съкратения отчет от паметта на фискалното устройство за периода 01.02.2011г. – 28.02.2011г., а е сторил това едва на 02.05.2011г. При тези факти правилен е изводът на първостепенния съд, че [фирма] е извършило нарушението за което е била ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството.

Правилна е и преценката, че не са налице основания извършеното от касатора да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл.28, б. „а” ЗАНН, доколкото съвкупността от обстоятелства, при които е извършено нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичната за този вид посегателство.

Настоящият решаващ състав намира за неоснователни възраженията на касатора за допуснати при съставяне на АУАН и на оспореното НП съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Касационната инстанция споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е довело до ограничаване на правото на защита на наказаното лице или е повлияло на крайното решение по същество на административно-наказващия орган. В процесния случай твърдените от дружеството нарушения на процесуалните норми: - съставяне на АУАН в присъствие на лице, което не е било свидетел при установяване на административното нарушение (чл.40, ал.1 ЗАНН); - погрешно изписване в НП на номера на АУАН и на адреса на търговския обект, дори и да са извършени, не са съществени по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК и не могат да обосноват отмяна на НП. Това е така, тъй като извършването на нарушението и неговият автор са установени по несъмнен начин, а твърдените процесуални нарушения не са ограничили правото на защита на касатора. В АУАН и в НП детайлно са описани нарушението и обстоятелствата при които е извършено, както и законните разпоредби които са нарушени, така щото за касатора е било възможно да разбере в какво е обвиняван и да организира адекватно защитата си. Твърдените нарушения на процесуалните норми не са и от категорията да променят крайния извод по същество на административно-наказващия орган.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III-ти Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №113 от 21.06.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 10 състав по н.а.х. дело №19432/2012 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.